

φιζόντων, κατακίσει νερόν εις τὸ γουδί· εἰς μέ-
νον τὴν ἐξουχίαν τὴν θέλον παρὰ τοῦ εἰλικου-
νὸς τὰ γήσιμα πατριωτικὰ εἰσθλήματα ἐκείνου
Ελλήνος. Ο φίλος τῆς ἀληθείας καὶ πατρίδος
δὲν ἐνυχοῦται παρὰ τὴν ὅσον τάχιστα ἀφίξιόν του
Ἰδοὺ φίλε ἐκδότα, εἰπέ εἰς τὸν συκοφάντην
μας ὅτι ἀπατᾶται. Ο Στρατηγός μου εἶναι Ρου-
μελιώτης καὶ Ακαρεῖος. ἐγὼ δὲ Μακεδὼν, συνη-
θίζω νὰ λέγω τὴν σκάφην σκάφην, καὶ τὰ σκά-
ρα, δὲν βαπτίζομαι δὲ ἀκόμη, ἵππεδ' ἀπὸ τῶν
τὴν ζήτησίν μου ἔπρεπε νὰ βαπτισθῇ πρῶτον
ὁ συκοφάντης μου.

Εἶμαι δὲ φίλος του, ἐπειδὴ δὲ ἀμφισβῆλλον
ὅτι εἶναι φίλος τῆς πατρίδος. εἶμαι καὶ φίλος
σου, διότι ἐκδίδεις τὴν Ανεξαρτήτου Εφη-
μερίδα.

Εκ Παλαμῆδίου τῇ 26 Νοεμβρίου 1827.
Ο Γραμματεὺς τοῦ Στρατηγοῦ Θ. Γρίβα.

Κατ' αἴτησιν τοῦ Ἀντιναυάρχου μας κηρίον
καπὶ τὴν Γεωργίου Σακτοῦρη, σήμερον ἑκαπὴν
οικισθῶσαν ἐν τῇ ἐνταύθα Ἀστυνομίᾳ οἱ συμπε-
ταί μας κύριοι Ραφαὴλ Μοναχός, Εὐμακευὴλ
Φραντζήσκου Σκούρτη, οἱ ὅποιοι μὲν ἐδηλοποι-
ῶσαν, ὅτι, μεταξύ τῶν 20 καὶ 25. 85ρίων, αὐ-
τοὶ εὐρίσκοντο μὲ μίαν βολέταν κατασκευασμένην
εἰς Σπέτζαις, ἀνήκουσαν ἡμῶς εἰς τοὺς βλα-
βουσιανούς, εἰς τοὺς ὁποίους εἶχε πωληθῆ παρὰ
τοῦ κυρίου Χρουσίτη, καὶ διακυνημένη ἀπὸ κῆ-
πων, καπετὰν Γεώργιον βλαβουσιανόν, τοῦ ὁποί-
ου τὸ ἐπώνυμον δὲν ἐνθυμεῖται, ἀλλὰ μόνον ὅ-
τι κοῖσαν, ὅτι ἐλέγετο ἀνεμὶς τοῦ καπετὰν Μη-
χιλάη Αρετῆ, καὶ ἴσαν μὲ τὴν αὐτὴν βολέταν
ἀπὸ τοῦ τὴν Λάρνακα τῆς Κύπρου, ὅπου ἔσαν
τρία Ἰβραὶμ καρέβια, τὰ ὅποια αὐτοὶ ὡς Ἰ-
βραῖμοι ἐνέγκον διὰ τὰ καρέβια τοῦ Ἀντινα-
υάρχου Σακτοῦρη, καὶ τῶν καπτετῶν Θεοδό-
του, καὶ Σταμάτη Φῶκα, τὰ ὁποῖα ἐστὶν

τὸ ἀλλακίον, ὁμοκίον εἰς τὴν σκάλα, καὶ κα-
θὼς ἴσαν τὴν βολέταν, ὑπῆγον πρὸς αὐτὴν διὰ
νὰ ἐπισκεφθῶσιν, ὁ καπτετὸς ἡμῶς τῆς βολέ-
τας, φεβόμενος μὲν τῶν κρατήσεων, δὲν ἤθελ-
λοι νὰ παρῇ, ἀλλ' ἔφυγε· τὰ τρία Ἰβραὶμ
καρέβια ἀφ' οὗ ἐκινήσαν ἀπὸ τῆς ὥρας τῆς β-
ολέτας, καὶ μὴ δύναμενοι νὰ τὴν φθάσουν, ἐπέ-
δισαν καὶ διεσπάραν τὴν ὁδόν του πρὸς τὴν Ἀλε-
ξανδρίαν τὴν ἰδίαν νύκτα λοιπὴν, ἐνέγκον ἡ β-
ολέτα πρὸς τὸν Λάρνακα εἰς τὴν τῆς Κύπρου,
καὶ περὶ τὰς τέσσαρας ὥρας τῆς νυκτός, μίαν
σκαβέλα τῆς βολέτας, ὑπῆγε μίση εἰς τὸν
Λάρνακα, ἡ δὲ βολέτα περιέμεν ἀπὸ τοῦ καπτε-
τῆς σκαβέλας οἱ ἀνθρώποι, ἀνέστησαν εἰς τὴν βολέ-
ταν καὶ κατέβησαν πρὸς τὴν ἰδίαν νύκτα, καὶ τὸ ἑσπέρην
εἰς τὴν Κῆρον, ὅπου ἔσπευγε διπλὰ ἡ βολέτα καὶ ἐσπέρησαν
ἀπὸ τὰς ἐν αὐτῇ πραγματείας, τέσσαρες φάρμα-
κευτικά, κηρίον, σφουγγίρι, μπατίρι καὶ ἄλλα
διαφόρα εἰς τὴν ἐσπέρην ἐνέγκον ἡ βολέτα, καὶ τὸ
ἀριστερὸν ἀναγὰν μὲ τὴν σιγηνότητά του, μὲ ὅσον
πρῶτον εἶχε ἀκόμη μίση, καὶ δὲν ἐχωροῦσαν ἡ
βολέτα, ἀφ' οὗ δὲ ἐπείσθησαν εἰς Γαλατῶν, ἔ-
μαθον ὅτι τὴν ἀσπιδόεν ἡμέραν, ἀφ' οὗ ἡ βολέ-
τα ἄρσεν τὴν βολέταν κηρίον, ὑπῆγεν ἐκείνη
Σπετζαῖς καὶ εἰς τὸν καπτετὸν Δημητρίου
Σαλῆ, τὸ ὅποιον ἐπὶ τὴν τὰ ὅσα πράγματα δὲν
ἠμάρταν νὰ χερσὶν ἡ βολέτα.

Ταῦτα ἐμαρτύρησαν μὲ ὅσον οἱ ἐφημέριοι
συμπεπληρωμένοι κύριοι Ραφαὴλ Μοναχός, καὶ
Εὐμακευὴλ Φραντζήσκου Σκούρτη, ὡς Μάρτυ-
ρες αὐτόντων, τῶν ὅσων μαρτυροῦνται.

Εν τῇ τῇ Ἰβραὶ Ἀστυνομίᾳ
τῇ 27 Ιανουαρίου 1828.

Ο Ἀστυνομάρχης
Αντώνιος Χ. Αὐδρίαν.
Ο Γραμματεὺς τῆς Αστυνομίας
(Τ. Σ.) Ἀναστάσιος Α. Κοκκίνης.

Πρὸς τὸν κύριον Π.....

Ομιλοῦντες διὰ τῆς πρὸς τὴν Εὐδοίαν τῆς
Ανεξαρτήτου Εφη- ἐπεσπέρη σου (Γενικὴ Εφη-
μερίς ἀριθ. 81) ὅτι εἶσαι φίλος τῆς ἐλευθερίας
καὶ ἀληθείας, διὰ τοῦτο καὶ ἐσυμβούλευ· εἰς τὴν
ἐκδότην τοῦτον νὰ στολίσῃ τὴν Εφημερίδα σου
μὲ τὴν ῥητὴν τοῦ θεοῦ Ἀριστοτέλους „Οποιον
προτιμᾷ τὴν ἀλήθειαν, ἡ ἐπιστολή σου ἐκείνη
τὴν ἐπὶ τὴν μὲ πολλὰ ἐντεχνον πολιτικὴν πνεῦμα
ἐγχαίρει, μακρὰν τοῦ νὰ σὲ ἀποδείξῃ τοιοῦτον“
σὲ παρῆται μάλιστα βλῆς ἀντιφερόμενον εἰς
τὴν ῥητὴν ἐκείνη, καὶ εἰς τὸ ἄλλο τοῦτο „φίλος
μὲν ὁ Πλάτων, φιλιότης δὲ ἡ ἀλήθεια“. Ἀλλὰ
ἐπασχολούμενος νὰ ἐκθέσῃς, ἐν συνόψει τὴν βιο-
γραφίαν τοῦ φίλου σου Κ. Γλαρῆ, Γραμμα-
τεὺς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Ἐκπαιδευ-
τικῶν, δὲν ἠπαρήξῃς, παρὰ νὰ φανῇ παραβάτης καὶ
ἐκαστὸς μὲ τὸν ἴδιον σεαυτὸν, ἡ φιλία δύναται
ὡς φαίνεται, πρὸς σὲ περισσώτερον, παρὰ ἡ
ἀλήθεια.

Ἐκτιμῶντες ἄλλους, ὡς σπουδάρχας κ. τ. λ.
ἀλλ' ἡ γραφὴ σου ἐκείνη τραπέζια ἀποδεικνύει
τὴν σπουδαστικὴν καὶ κολακευτικὴν σου πει-
σασιν· περὶ τῶν κατηχητικῶν ἄλλων, καὶ λέ-
γεις, ὅτι δὲ τοὺς γινώσκεις. Εἰς κἄν εἰλικρί-
νως εἰς τοῦτο, τοὺς γινώσκεις κάλλιστα, θέλει
ἔμελλε καὶ κατ' αὐτὴν ἄλλοτε, ὅτε ἐφαίνου
σου διαφερατικὰ φησιστάς· τὰ δὲ εἶσαι.
παρὰ σπουδάρχης καὶ ἀρχιτολμάτης, σεαυ-
τόντως εἰς τὴν εὐσίαν τὴν, ὁποῖος ἄλλοτε
κατηχῆται ἀλλ' οἱ φησὶν, θέλεις εἰπεῖν, ἀλ-
λῶσαν κατὰ τὰς περιστάσεις.

Σὲ θίγουν πολλοὶ εἰς ἀξιοματικὸν τίτλον, διὰ
τοῦτο καὶ ἐνέγκεις κατ' ἐμὲν, ἐπειδὴ ἀνέμασται
ἱατροὺς τὸν Κίριον Γλαρῆν, λοιπὸν κατὰ σὲ
(ἰδοὺ φανερὰ ἡ σπουδαστικὴ σου καὶ ἡ ἀρχοντο-
φανία σου) ὁ Γραμματεὺς εἶναι τιμιώτερος, τοῦ

ἱατροῦ Οτίτλος, ἱατροῦ κύριος καὶ κηρίον, ἀπὸ
τῶν ἐν κόποις, καὶ βραβύων θίγεται σπουδῆς
καὶ ἀξίας, ἐκείνους τοῦ Γραμματέως, ἀπεκτάται
χωρὶς κόπον, καὶ πολλὰ καὶ διὰ προσκυνημάτων
καὶ κολακείων, οὐδὲ πάντοτε δίδεται κατ' ἀξίαν.
Δὲν ἐννοῶ ὅτι ὁ κύριος Γλαρῆς ἐψηφίσθη βλα-
ματεὺς διὰ προσκυνημάτων, οὐδὲ ἐκ συνθήκης καὶ
συγγενείας, ὡς ἄλλοι, μόνον ἡ προσωπικὴ του ἀξί-
ότης, καὶ ἡ ἀνέργεια τινὸς τῶν φίλων του, τοῦ
ἐπρωκλήσαντος τοῦτο. Εἴθε δὲ (τοῦτο ἐπεθύμουν
οἱ φίλοι καὶ γνωστοὶ του) νὰ μὴν ἔχεν ἀνάδε-
ξθαι τοῦτον βῆρος, εἰς τὴν Κυβερνητικὴν τῶν
τῶν περιόδων, ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἀξίότητά καὶ τὸ
φρόνημα τῶν Ἀντικυβερνητικῶν μας, ἐπόμενον ὅτο
νὰ ὑποπέσῃ ἀπαμειβόμενος καὶ αὐτὸς, ὡς καὶ ἐπὶ
πρῶτον, εἰς καταχρήσεις καὶ νὰ κατηγορηθῇ.

Δὲν ἀρνίεται κανεὶς τὴν βαδύτητα τοῦ κυρίου
Γλαρῆ, καὶ τὴν πολυμάθειάν του. ἔμπορεῖ νὰ
ᾄδῃ ἀληθῆς, ὡς λέγει, ὅτι καὶ ἄλλοτε ἐμπε-
πλεγμένος εἰς τὰ πολιτικὰ μας, ἔδειξεν ἐφίλοκα
δυναμὴν ἀλλὰ (πολύ παραδοξὸν τοῦτο) τὴν φεραν-
τάντην, πῶς ἀφῆκε νὰ ὑποπέσῃ εἰς καταχρή-
σεις· πῶς νὰ αἰτιασθῇ τὸ Ναυτικόν μας, ἀπὸ
ὁποῖον ἡ πατρίς γινώσκει ὅλην τὴν ὑπεράσ-
την καὶ σωτηρίαν;

Λέγεις, ὅτι ζητῶ νὰ διεγείρω τὸ Ναυτικόν
μας κατὰ τοῦ Κ. Γλαρῆ. Ἀπαγε τῆς βλαπ-
τικῆς. ἔντε κἄν τὸ ἐφαντάσθην, οὐδὲ πᾶντος
ἡμῶς μὲ ὑπαγέρειν εἰς ὅσα κατ' αὐτοῦ καὶ
κατ' ἄλλων εἶπα, καὶ εἰς τὴν πρῶτην, καὶ
δευτέραν διατεινόμεναι ταῦτα ἐγνώρισαν καὶ ἴδον
ἔλοι οἱ ἀπαθείς ἐνταῦθα κατοῦνται, ὅτι ἐλέγετο
ποὶ ἐννοοῦνται, ἐλοι ἐφάσθη εἰς τὰς ταυτάς
καταχρήσεις, καὶ ἐλοι ἠπόρησαν, πῶς ὁ κύριος
Γλαρῆς ἀδίκως ἠτιέσθη τὸ Ναυτικόν μας πρὸς
τοὺς Σ. Στελλάρους. Ταῦτα πάντα καὶ σὺ ἡ
θέλεις ἀκούσθαι, καὶ εἰς Αἴγιον τότε, καὶ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ

ΕΛΛΑΔΟΣ.

Αρ 25. Ύδρα, τῇ 2. Φεβρουάριου. 1828. Πέμπτη.

Ὅσιον προτιμᾶν τὴν Ἀλήθειαν Ἀρεῖς.

Τιμὴ ἑτησία πέντε τάλλαρα ἰσπανικά, προπληρωτέα κατ' ἑξαμηνίαν.
Εκδίδεται μίαν φορὴν τὴν ἑβδομάδα.

Ἡ συνέχεια καὶ τέλος τῆς ἀπολογητικῆς ἐκθέσεως τοῦ Γραμματικῆς Θ. Γρίβα.

Ὁ ἀρχιστράτηγος ἀφίνει ὅλους τοὺς ἄλλους εἰς τὴν πόλιν, διορίζει εἰς τὰ κανονοστάσια ἄλλους, ἐναντίον τοῦ προβουλεύματος, οἰκονομεῖ δι' ὅλους τροφίαις, ἐκτὸς τῶν Γριβαίων, διαμαρτυρεῖται ὁ Γρίβας εἰς τὴν Κυβ. περὶ τούτου, καὶ ἡ Κυβ. κατὰ τοῦ ἀρχιστρατήγου. Ὁ ἀρχιστράτηγος διατάττει τοὺς ἀξιωματικούς τοῦ Γρίβα, χωρὶς νὰ εἰδοποιηθῇ ὁ ἀρχηγὸς γρίβας· οἱ ἀξιωματικοὶ χρεωστικῶς ζητοῦν νὰ λάβουν τὴν διαταγὴν διὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν, ἀλλ' ἡ διαίρεσις φαίνεται, ἔπρεπε νὰ εἰσχωρήτῃ καὶ εἰς αὐτὸ τὸ σῶμα τοῦ Γρίβα, παραπονεῖται ὁθεν σέλιον, ἀλλ' ὁ ἀρχι. ἐπιμένει καὶ ζητεῖ τὴν ἀποκρίσιν τοῦ Γρίβα, διότι δὲν πείθονται οἱ ἀξιωματικοί τε. ἡ Βουλὴ βλέπει τὴν παραλογισμὸν καὶ ἀπεβάλλει τὴν αἰτήσιν τοῦ ἀρχι. Ὁ ἀρχι. διατάττει τὸν Γρίβα νὰ ἐκστρατεύσῃ διὰ τὴν Κέρυνον, ὅς ἐκστράτευται ὁ ἴδιος, διὰ σαζιδικονίαν φαίνεται. Ὁ Γρίβας τότε φίλος τοῦ Ἀρεῖ καὶ γνωρίζων ὅτι ἡ δόξα τοῦ στρατιώτου εἶναι ὁ πόλεμος κίβας, ζητεῖ ὅμως ἀσφαισθεῖν τί ἀδύνατα μέλη τῶν ὁσίων πίνω, διότι εἰς τὴν κίβαν τοὺς ἐμποδίζεται ἡ

ἀποδοξ, περὶ τούτου δὲν ἀποκρίνεται, καὶ φαίνεται ἐπειδὴ σκοπὸς ἐκστρατείας δὲν ἦτον, ὥς δὲν ἔγινεν μέχρι τοῦδε.

Αὕτῃ ἡ ἐκδοσις ὅσον τὸ συντομώτερον καὶ αἱ περιστάσεις συγχωροῦν. Ποῖος εὐαίσθητος δὲν βλέπει ὅτι, σκοπὸς χωρὶς ἐπισκιάζει τὴν ἀλήθειαν ποῖος ἀρνεῖται τὰς καταχρήσεις καὶ λησείας τῶν ἐπαρχιῶν; ὅσκις οἱ δυνατώτεροι ἔμπορουν δὲν φείδονται, ἀλλ' οἱ σπουδάρχαι ἐφρόντισαν νὰ ἐμνεύσουν εἰς τὴν κεφαλὴν τῶν λαῶν τῆς Πελοποννήσου ὅτι, οἱ Ρουμελιῶται ἔχουν ἄλλην Πικρῆν, ἄλλον Χριστὸν καὶ ἄλλους ἁγίους, ὥς τοιοῦτους βέβαια τοὺς νομίζουν ἐχθρούς τῶν. καὶ δὲν ἠξύνουν οἱ ἄθλιοι ὅτι, αὐτοὶ εἰς ἐμπνέοντες αὐτὰ ζητοῦν καὶ τὸ γάλα καὶ τὸ δέμα ἀπὸ τοῦς ἠπατημένους. τοὺς ἀπατοῦν ὅτι θέλομεν τὰ φροῖρα ιδιόκτητα καὶ τὴν πατρὸς διδοῦν· ιδιόκτησίαν μας, περισσότερο ἀπὸ ὅτι ἐπιτρέπουν οἱ νόμοι. καὶ δὲν ἠξύνουν ὅτι θὰ κατατρέξομεν ἡμεῖς οἱ ἴδιοι τοὺς σπουδάρχας, οἱ ὅποιοι ζητοῦν διὰ τῆς ἀνεμεργίας νὰ ἐμπόδισον τὴν σωτηρίαν τῆς Ρούμελης. καὶ διὰ τοὺς ὁλερῆνους σκοποὺς τῶν τῶν σωτηριῶδῃ ἀφίεν τοῦ ἔσυχ. Κυβερνήτου μας, ἐπειδὴ ἔμπορὸν νὰ βεβαίωσω ὅτι ὅστις σοχάζεται νὰ ἐμποδίσῃ τὴν

ἀν τὰ ὧτάσου δὲν ἔκλειεν Οδύσσειος καιρὸς.

Ἀν ἀδίκως κατεκρίθη ὁ Κ. Γλαράκης, πάντοτε ὡς Γραμματεὺς καὶ ὄχι ὡς ἀπλοῦς πολίτης, διατὶ νὰ παραχθῇς σύ, ἢ ἐκεῖνος; ἡ ἐνθούμνησις τοῦ ῥητοῦ τοῦ θείου Σωκράτους πρὸς τὴν Ξανθίπην του, ὅτε ἐτοιμάζετο νὰ πῇ τὸ κῶνειον, ἦρκει πρὸς ἡσυχίαν σας. Τοῦτο λέγω καὶ πρὸς τὸν ἀνώνυμον ἐκεῖνον (ιδεὲ Γεν. Εφημ. ἀριθ. 80) ὁ ὁποῖος, ὡς ἀπὸ Βακχικοῦ Τρίποδος, ἐξέμεσε τόσα κατὰ τοῦ Εκδότης τῆς Ανεξαρτήτου, καὶ κατ' ἄλλων πρὸς τὰς Βακχικὰς ἐξερέσεις του καὶ παραλογισμοῦς του, μᾶς λέγει ἀκόμη, ὅτι ἡ Ανεξαρτήτος, καὶ ὅσοι ἄλλοι γράφουν δι' αὐτῆς, κατηγοροῦν ἀδιακρίτως Πολιτικούς, Ἀρχοντας, Στρατιωτικούς καὶ ὅλους ἐν γένει τοὺς Ἕλληνας. Οἱ ἀπαθείς Πατριῶται Αναγνώσται, καὶ τῆς Ανεξαρτήτου καί τινος κατηγοροῦν αὐτῆς, δὲν κρίνουν κατὰ τὴν κρίσιν ἐκείνων ἢ ἡμῶν.

Ποῖοι Πολιτικοὶ κατεκρίθησαν; παρὰ οἱ παρεκτρέπόμενοι τῶν χρεῶν των μὲ τὴν βλάβην τῆς Πατρίδος; Ποῖοι Ἀρχοντες, παρὰ οἱ Ἀντιπατριωτικῶς φρενοῦντες, καὶ οἱ μόνον ἀντικείμενοι ἔχοντες τὴν ἀναγέννησιν καὶ αὐξήσιν τῶν πατριῶν; Ποῖοι Στρατιωτικοὶ; Στρατιωτικὸς πρέπει νὰ ὀνομασθῇ τὸς ληστὰς τοῦ Ναυπλίου; ἐδῶ ὁ ἀνώνυμος ἐβλασφήμησε, καὶ αὐτὸς ἴδωτε μάλιστα τὸ Στρατιωτικὸν μας, βιάσαν ἐῖς τὴν τάξιν τούτων καὶ τοὺς εἰς τὰ φρούρια Ναυπλίου κακοῖργους, τὰ ἀνθρωπώμορφα κατὰ ἀλήθειαν τέρατα, οἱ ὅποιοι ἄλλην ἀξιοσύνην, ἄλλαν τιμὴν δὲν ἔδειξαν ὅτι ἔχουν, παρὰ νὰ λεηλατοῦν τὰ περίεξ Ναυπλίου, νὰ ἐκφυγίσκων, καὶ νὰ διανοστέων παρὰ τὸ πολιτικὸν μας εἰς καθ' ἡμετέρας ἐράνους τῶν πολιτῶν.

Τί; ἤθελε νὰ ἐπαινέσμεν τὰς κακουργίας τῶν ἀνοξίων τούτων στρατιωτικῶν; δὲν φθάνει, ὅτι ἀδιαφοροῦντες οἱ Ἀντικυβερνηταί μας, ἐκ

τρέπουν τὰς λεηλασίας ταύτας, καὶ τὰ ἀντιπολιτεύματα; ἀλλ' ἀπαιτεῖται καὶ ἀπὸ ἡμῶν νὰ σιωπῶμεν καὶ νὰ τοὺς ἐπαινῶμεν;

Ἀξιέπαινος ὁ Κ. Γλαράκης διὰ τὴν ὁποίαν ἐδείκνυε πρὸς τοὺς πύσχοντας συμπολίτας του ἰατρικὴν του φιλανθρωπίας καὶ ἀφιλοκέρδειν, καὶ διὰ τὴν μεγάλην του σπουδὴν τῶρα ὑπὲρ τῆς πολυπαθοῦς Χίου. τὸ χρέος του ἔκαμε καὶ κἄν νει καὶ ὡς πολίτης καὶ ὡς Εὐεργετιστὴς τὰ μέγιστα παρ' αὐτῆς.

Σὺ, κύριε Η'!... γνωρίζεις κάλλιστα, ὅτι ὁ κύριος Γλαράκης χρεωστῇ τὴν παιδείαν του καὶ τὴν κοινωνικὴν του κατῆστασιν εἰς τὴν ἀλοκαγάρθιαν τῶν συμπολιτῶν του Χίου.

Τέλος, κύριε Η'!... κίμων τὴν βιογραφίαν τοῦ Κ. Γλαράκη, ἔπρεπε νὰ ᾔσκηται ἀδύνατος καὶ ἀπαθής, τότε ἤθελε διδῆναι εἰς ἐσέῃ ἀνήκευτα πίστις, τὸν ἐσπῶδα καὶ ὄχι τὸν παχόλεον χρέον, ἔπρεπε νὰ μᾶς ἀναλύσῃς, καὶ δι' ἄλλων ἐπιχειρημάτων.

Εν Αἰγίνῃ τῇ 25 Δεκεμβρίου 1827.

Ὁ Πολίτης

Φ. Φιλοδικαίου.

Ἀνέκδοτον

Εἷς Ἕλληνας ζητεῖ εἰς τὰ Οἰκονομικὰ τὴν ἐλαττωμένην τιμὴν μὲς Εφημερίδας ὁ Οσποδάρος τὸν λέγει αὐτῶν. ἤθελε ἡ αὐτὴ; δὲν ἔχον τσακισμένα, λέγει, πλὴν ὅς τερότερα. ἤθελε τὸ ἐπιτόμιον; ἐλαττωμένη νὰ τσακίσω αὐτῶν, ἔφθασεν ἡ αὐτὴ. δέχ' ἐλαττωμένη πάλιν! μὴ δὲν ἔχατες; ἀρχοντὶ μου τὸ μνημονικόν, τὴν ἀποκρίνεται, ὁ ὑπουργικὸς Ἕλληνας καὶ ἀναχρεῖται.

